

เทศน์อบรมฆราวาส

ณ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ

อาคารวิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ (อาคาร 14)

อ.เมือง จ.สกลนคร

เมื่อปลายวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

โลกได้รับความทุกข์เพราะความฟุ้งเฟ้อ

วันนี้เป็นวันโอกาสวาสนาอันววย บรรดาพี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธทั่วประเทศไทยได้มาชุมนุมกันที่นี่ โดยมีหลวงตาบัวเป็นผู้ให้อวาทแนะนำสั่งสอนเกี่ยวกับความเป็นอยู่ปุวยของเราทั่วโลกดินแดน มีความเป็นอยู่ปุวยเป็นสำคัญ ถ้าอันนี้ไม่ดีแล้วโลกนี้ว่าเจริญเท่าไรก็หาความเจริญไม่ได้

วันนี้ได้มีโอกาสมาพูดธรรมะให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เพราะเสียงอรรถเสียงธรรมนี้นานๆ จะได้ฟังสักทีหนึ่ง แต่โลกเสียงสงสารเสียงพินเสียงไฟเผาไหม้นั้นมีทั่วโลกดินแดน หาความสงบร่มเย็นไม่ได้ ล้วนแล้วตั้งแต่เรื่องของโลกที่เป็นโลกของกิเลส มีพินมีไฟเผาไหม้กันไปตามลำดับลำดับ ธรรมนี้เป็นน้ำดับไฟคอยระงับดับกันไปด้วยศีลด้วยธรรม ความรู้จักประมาณ การอยู่การกินการใช้สอยทุกอย่าง ท่านจึงเรียกว่าเศรษฐกิจพอเพียง ก็คือให้รู้จักความพอดีพอดี อย่าให้ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมเกินเนื้อเกินตัว

โลกนี้ได้รับความทุกข์เพราะความฟุ้งเฟ้อไม่รู้จักประมาณนั้นแล ได้มาเท่าไรก็ไม่พอๆ กับกิเลสตัวทะเยอทะยาน ไม่มีคำว่าพอก็คือกิเลส คำว่าพอเพียงนั้นคือธรรม เป็นเบรคห้ามล้อ ยับยั้งเอาไว้ ไม่เช่นนั้นโลกนี้จะหมุนกันเป็นไฟเสียหมด ใครก็ตื่นลมตื่นแล้งว่าโลกนี้เจริญๆ แต่ความเจริญของโลกนั้นคือพินคือไฟเผาไหม้จิตใจและกิจการให้การให้เดือดร้อนวุ่นวายหมุนตัวไปนั้นไม่ค่อยได้คิดกัน

ธรรมท่านจึงเป็นเบรคห้ามล้อ หักห้ามไว้ให้อยู่พอประมาณ ที่เรียกว่าเศรษฐกิจพอเพียง มีพออยู่พอกินพอเป็นพอไปแล้วก็ให้อยู่ไปตามนั้น จะเป็นความสงบร่มเย็นอย่าดีต่ออย่าดีเกินเหตุเกินผล เห็นเขามี เศรษฐีคนมีเงินมากเขาก็มีเป็นธรรมดา เราเป็นคนทุกตะเข้ใจก็ให้ดูฐานะของตน กำลังวังชาวาสนาบารมีของตน ของเขาของเรานั้นต่างกัน ให้อยู่ตามสภาพแห่งอำนาจวาสนาบารมีของตน ตะเกียกตะกายไปเป็นเหมือนโลกทั่วๆ ไป อย่าดีต่ออย่าดีเกิน เห็นเขามีอะไรก็อยากมีกับเขา ครั้นเมื่อเงินในกระเป๋ามี ก็ไปเที่ยวกู่เที่ยวยืมเขามา กู๊ยมันนั้นแหละคือพินคือไฟตามเผาไหม้ในหัวใจของเรา

ตามที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ว่า กองทุกข์ที่มีอยู่ในโลกนี้คือหนี้สินเป็นสำคัญ การติดหนี้ติดสินนี้เป็นทุกข์ในโลก การไม่ติดหนี้ติดสินเป็นอิสระของตัวเอง แม้คนทุกข์

คนจนหาเช้ากินเย็นแต่ไม่ได้ติดหนี้ติดสินใครก็อยู่ผาสุกเย็นใจ คนที่ติดหนี้ติดสินเขานั้นเป็นพินเป็นไฟ สูดท้ายเจ้าหนี้กับลูกหนี้ก็เลยทะเลาะเบาะแว้ง เกิดเป็นพินเป็นไฟก่อกรรมก่อเวรต่อกันมีจำนวนไม่น้อย เพราะหนี้สินเป็นสำคัญ

เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธ ให้อยู่ในความสันโดษพอดี เรียกว่าเศรษฐกิจพอเพียง ให้อุบายยามเสาะแสวงหาตามกำลังความสามารถของตน เรามีล้ออยู่ในบ้านของเรา เราก็นำล้อไปใช้ เขามีรถยนต์เขาก็ใช้รถยนต์ เขามีก็คันรถยนต์ในบ้านของเขาที่เป็นเรื่องของเขา เรามีล้อเราก็ใช้ล้อของเรา ก็เป็นวาสนาของเรา ไม่ติดไม่ดิน เห็นเขามีรถยนต์ก็อยากมีรถยนต์ ซื้อสดซื้อผ่อน ซื้อเหล่านี้นี้มีแต่เรื่องติดหนี้ติดสินทั้งนั้น เป็นความไม่พอดีเลย นี่ละการสร้างทุกข์ให้แก่ตน

เริ่มต้นตั้งแต่ความทะเยอทะยาน ไม่อยู่ตามปกติ คือความเพียงพอตามนิสัยวาสนาบารมีของตนบ้างเลย มีแต่ความติดความดิน อยากให้เป็นอย่างโลกเขา มันไม่เป็น โลกนี้ธรรมท่านว่า กมฺมํ สตุเต วิภชติ ยทิตฺถํ หีนปฺปณฺธิตํ กรรมย่อมเป็นเครื่องจำแนกแจกสัตว์ทั้งหลายให้มีความประณีตเลวทรามต่างกัน เพราะฉะนั้นโลกเกิดมาจึงเกิดมาด้วยอำนาจแห่งบุญกรรมของตน จะไปเกิดในโลกใดก็อำนาจแห่งบุญกรรมติดตามไปด้วยทุกภพทุกชาติ ความสุขความทุกข์มีมากน้อยจึงติดตามผู้มีกรรมที่ตนได้สร้างไว้ทั้งดีทั้งชั่วตลอดไป

ในภพใดชาติใดก็ตามบุญกรรมเป็นสำคัญ ที่จะต้องติดแนบกับหัวใจ ดวงที่พาให้ไปเกิดตะเกียกตะกายก็คือใจดวงนี้ ไปเกิดที่ไหนบุญกรรมก็ต้องติดตามไป ความสุขความทุกข์ก็ต้องติดตามจิตใจไป เกิดในภพใดชาติใดแทนที่จะเป็นความสมหวัง ผิดหวังก็มีมากมายก่ายกอง เพราะเราสร้างความผิดหวังเอาไว้ ผลเกิดขึ้นมาก็มีแต่ความผิดหวัง ๆ ความสมหวังนั้นมีน้อยทีเดียว โลกทั้งหลายจึงมีความเดือดร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การเชื่อบุญเชื่อกรรมเป็นสำคัญ

เมืองเราประเทศไทยของเราอย่างน้อย ๘๐% เป็นประเทศแห่งชาวพุทธ ถือพระพุทธศาสนาเป็นหลักใจฝากเป็นฝากตาย ถ้าเชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้าแล้วจะพอเป็นพอไป ไม่ติดไม่ดินจนเกินเหตุเกินผลจนถึงกับได้รับความทุกข์ความทรมาน ไม่มีวันหยุดยังได้เลยดังที่เป็นอยู่เวลานี้ จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายดูตัวเอง ดูกรรม ดูวาสนาของตัวเองแต่ละคน ๆ อย่าไปดูแต่ตึกรามบ้านช่อง ความเป็นเศรษฐีของคนมั่งมีเขา จะเอาบตั๋วนึงไปแข่งช่างทั้งตัวนั้นเป็นไปไม่ได้ อย่างเขาเรียกว่าอึ่งอ่างกับวัว

อึ่งอ่างนั้นตัวเล็ก ๆ เขาอยู่ในรูในถ้ำของเขา แม่ไปเที่ยวหากิน แล้วมีวัวตัวหนึ่งเที่ยวหากินป่วนเปื้อนมาปากรูของอึ่งอ่างตัวนั้น อึ่งอ่างตัวนั้นก็ขยับไปหนุนขยับไปนี้ กลัววัวจะเหยียบหัวอึ่งอ่างนั้นแหละ ที่นี้พอวัวผ่านไปแล้วแม่ไปหากินกลับมาก็เล่าให้แม่ฟัง

ว่า แม่ เมื่อสักครู่นี้มีสัตว์ตัวหนึ่งใหญ่โตมาก มาเหยียบผ่านไปเหยียบผ่านมาอยู่ที่ปากกู ของลูกนี้แหละ ลูกขยับไปขยับมา หลีกมหาภัยคือสัตว์ตัวใหญ่นี้ กลัวมันจะเหยียบ หลีก แล้วก็ผ่านไป สัตว์ตัวนี้ใหญ่โตมาก

แม่พอมมาเห็นก็ว่ามันใหญ่ขนาดไหนล่ะลูก แม่ก็พองตัวขึ้น พองตัวขึ้นแล้วมัน ใหญ่ขนาดนี้ใหม่ลูก มันยังใหญ่กว่านี้อีกแม่ แล้วแม่อีกพองตัวขึ้นอีก แล้วถามลูก เป็น อย่างไรลูก พองขนาดนี้มันใหญ่สู้สัตว์ตัวนั้นได้ไหม สู้วัวตัวนั้นได้ไหม ยังสู้ไม่ได้ แม่อีก พองตัวขึ้น พองตัวขึ้นเท่าไรมันก็คืออิ่งอ่างพองตัวนั้นแหละ มันไม่ใช่วัวพองตัว มันจะ ให้เท่ากับวัวได้อย่างไร ครั้นพองไปพองมาสุดท้ายก็ท้องแตกตาย แม่อิ่งตาย ลูกอิ่งก็ เป็นลูกกำพร้า หาเข้ากินเย็นไม่พอกพอกท้อง แม่อีกเกิดมาทะเลาะทะเลาะ ยานไม่รู้จักได้จัก พอ ได้เท่าไรไม่พอ ๆ

ที่นี้มรดกอันนี้ก็ตกทอดมาหลูกหลานไทยของเรา ได้เท่าไรก็ไม่พอ ๆ มีล้อมี เกวียนอยู่ในบ้านในเรือนก็ไปคั้นหารถยนต์มา ได้คั้นหนึ่งก็ไม่พอ ได้สองคั้นก็ไม่พอ สุดท้ายก็ไปกู้ยืมเขามาซื้อรถยนต์ แล้วซื้อผ่อนขายผ่อนไปเรื่อย แล้วความทุกข์ความ เดือดร้อนก็วิ่งมา นี่คือการไม่รู้จักประมาณในฐานะของตน จึงขอให้บรรดาพี่น้อง ทั้งหลายจดจำเอาไว้ เขามีรถเขาก็ใช้รถ เรามีล้อมีเกวียนมีอะไรในครอบครัวเขี้ยวเรือน ของเราเราก็ใช้ตามความมีความเป็นของเรา นี่เรียกว่าเศรษฐกิจเพียงพอ เป็นผู้รู้จัก ประมาณในวาสนาของตนก็ไม่ติดดินมากนัก แล้วก็ไม่เป็นทุกข์มาก

จึงขอให้พี่น้องยึดหลักธรรมเข้าไปเป็นหลักใจ อย่าดีต่อดีดินจนเกินเหตุเกินผล ไม่ดีงามเลย ส่วนสำคัญที่สุดซึ่งเราเป็นลูกชาวพุทธก็คือศีลธรรม ให้มีอยู่ในใจบ้าง ใน วันหนึ่ง ๆ คำว่าลูกพระพุทธเจ้าก็คือลูกพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ ไปที่ไหนให้ ระลึกถึงพระพุทธเจ้าคือพุทโธ ระลึกถึงพระธรรมคือธัมโม ระลึกถึงพระสงฆ์คือสังฆโฆ ระลึกถึงความตายคือมรณัสสติ เราจะมี การตายได้ทั่วโลกดินแดนไม่มีใครอยู่ค้ำฟ้าได้ เวลาที่มีความเป็นอยู่อย่างนี้ขอให้ประพฤติไปตามศีลตามธรรม เวลาตายไปแล้วก็ได้ไป สุกติ มีโลกสวรรค์เป็นสำคัญ สำหรับผู้มีธรรมในใจจะไปสู่สถานที่ที่ดีที่ที่เหมาะสม

แต่ผู้ที่มีแต่ความทะเลาะทะเลาะแบบอิ่งอ่างกับวัว แล้วสุดท้ายก็ท้องแตก ไม่เกิด ประโยชน์อะไร ท้องแตกขาดทุนสูญอดอก เจ้าของก็ตาย พองตัวขึ้นก็พองตัวเพื่อทำลาย เจ้าของเอง จึงไม่ควรนำมาใช้ ให้พากันรู้จักประมาณ คนเราถ้ามีพุทธ ธรรม สงฆ์อยู่ใน ใจแล้วย่อมไม่ตื่นเนื้อตื่นตัว มีลามมียศที่ไม่เป็นบ้าลามบ้ายศ จนกระทั่งกินกินสรีดใด ไปได้ทุกแห่งทุกหน ทุกตำบลหมู่บ้าน นำอาหารว่างจากตับจากปอดของประชาชนมา กินเลี้ยงกันบนโต๊ะบนเก้าอี้ในพวกกินไม่พอนั้นเพียงสองสามโต๊ะ ตับปอดของ ประชาชนก็ไม่มีเหลือ เอามาเป็นอาหารว่างเสียทั้งหมด นี่คือนลิ้มตัว

ให้พากันจำเอาไว้ อย่าลืมตัว มีเท่าไรก็ให้ใช้ตามเกิดตามมี ยิ่งเป็นผู้ใหญ่ปกครองบ้านเมืองด้วยแล้วต้องมองไกลๆ แสงตาใช้ไกลๆ ปัญญาใช้อย่างกว้างขวาง มองดูใจของเขาของเรว่ามีใจเสมอกัน แม้แต่สัตว์เขาก็กลัวตาย กลัวความทุกข์ความลำบาก ทำไมมนุษย์ตาต้าๆด้วยกันจะเป็นคนทุกข์คนจนก็ใจของคน มีอยู่ในความทุกข์ของคนแต่ละคนๆ เขาก็เกลียดทุกข์เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงให้มองกันด้วยความกว้างขวาง มีความเมตตาสงสาร

อย่าเห็นแก่รีดไถแก่กินแก่กลืนโดยถ่ายเดียว ไม่เป็นของดี เจ้าของได้มานั้นพอใจดีใจ แต่คนทั้งโลกเขาเกิดความเดือดร้อนเสียหาย จนกระทั่งถึงว่าดับปอดไม่มีในใจ เพราะถูกรีดถูกละไปกินโต๊ะกินเลี้ยงกันเสียหมด ผู้ใหญ่ประเภทนี้คือผู้ใหญ่เป็นยักษ์ เป็นผีเป็นโจรเป็นมาร กินดับกินปอดของประชาชนด้วยความลืมนื้อลืมตัว จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายที่เป็นชาวพุทธเป็นใหญ่ปกครองบ้านเมือง ก็ให้ทำเหมือนกันกับเราเป็นพ่อเป็นแม่ของลูกเรา มีก็คนก็เป็นลูกของเราทั้งหมด ที่จะต้องเลี้ยงดูให้ทั่วถึง ไม่ว่าลูกชายลูกหญิงมีก็คน ก็อยู่ในความรับผิดชอบของพ่อแม่ที่เลี้ยงดูให้ทั่วถึง

อันนี้ประชาชนพลเมืองของประเทศ เราเป็นเจ้าเป็นนายเป็นใหญ่เป็นโตก็ให้ดูแลให้ทั่วถึงด้วยความสม่ำเสมอ อย่าเห็นแก่รีดไถแก่กินแก่กลืนอย่างเดียวนะ อย่างนี้เป็นความเดือดร้อนของผู้น้อย ผู้ใหญ่อย่างนี้ไม่เกิดประโยชน์อะไร ถ้าตายแล้วก็หนีกรรมไปไม่พ้น เอาของเขามาเป็นสมบัติของตนก็เป็นของเขาอยู่วันยังค่ำ ตนที่เอามาเป็นสมบัติมันก็กลายเป็นวิบัติไปหมด ไม่ได้เป็นสมบัติ มันเป็นวิบัติมาทำลายเจ้าของผู้นำมาด้วยความทุจริตผิดจากธรรมนั้นแล

ครั้นตายแล้วก็ไปลงนรกหมกไหม้ เขาไปขึ้นสวรรค์ชั้นพรหมจำนวนมากมายขนาดไหน สวรรค์ก็มีถึง ๖ ชั้นไม่ยอมไป พรหมโลกถึง ๑๖ ชั้นไม่ยอมไป นิพพานก็กว้างขวางเว้งว่างไปหมดไม่ยอมไป แต่แหวกแนวไปจมอยู่ในนรกเผาไหม้อยู่ ทุกข์ตั้งกับตั้งกลัวกว่าจะได้พ้นขึ้นมา เพราะความทุจริตผิดธรรมของพระพุทธเจ้า แล้วเป็นบาปเป็นกรรมมาเผาตนเอง เขาไปสวรรค์-พรหมโลก-นิพพานกันมากมาย เราแหวกแนวลงไปนรก เพราะความเห็นผิดของเราอย่างนี้ ความทุกข์ทั้งหลายก็อยู่กับเราคนเดียว

จึงขอให้เชื่อกรรมนะ อย่าฝืนกรรม กรรมนี้เป็นสิ่งที่ติดแน่นอยู่กับสัตว์ทั้งหลาย สัตว์โลกยอมทำกรรมด้วยกัน กรรมแปลว่าการกระทำ การทำมาหาเลี้ยงชีพการเป็นอยู่ปุวย การเคลื่อนไหวไปมาล้วนแล้วแต่สัตว์โลกทำกรรมกัน เมื่อทำกรรมยอมมีกรรมติดกรรมชั่วแฝงอยู่ภายใน แล้วให้พยายามระมัดระวังรักษากรรมชั่ว อย่าพากันทำมันจะย้อนมาเป็นพิษเป็นภัยเผาไหม้ตัวเอง

ให้พากันทำตั้งแต่กรรมดี ทำกรรมดีแล้วความอบอุ่นความเย็นใจก็จะมาสู่จิตใจของเรา แม้คนทุกข์ก็ทุกข์เกิด ถ้าหัวใจมีศีลมีธรรมเป็นเครื่องอบอุ่นชะโลมอยู่ภายในจิตใจแล้ว คนนั้นย่อมเป็นสุข อยู่ในโลกรนี้ทุกข์ก็ทุกข์แต่สมบัติเงินทองข้าวของ ซึ่งเกิดมาเราก็ไม่ได้นำสิ่งเหล่านี้มาด้วย เรามาเสาะแสวงหาที่หลัง เอ้า มีก็มีไป เสียก็เสียไป กฎอนิจจังมีอยู่กับทุกคนทุกรูปทุกนาม มีอยู่กับทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนศีลธรรมเราอย่าให้บกบกาง ตื่นขึ้นมาตอนเช้าก็ให้กราบพระเสียก่อน ก่อนที่จะไปประกอบหน้าที่การงานใด ๆ ก็ขอให้ระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ อย่างถึงใจแล้วค่อยประกอบหน้าที่การงาน

เวลาทำการงานนั้นเราก็ทำได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เวลาเราระลึกถึงธรรมภายในใจเราก็ระลึกได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ถ้าไม่ไปหาเรื่องต่ำทรามเข้ามาเหยียบบอรรดเหยียบธรรมซึ่งเป็นของสูงให้ล้มละลายไปเสีย สร้างแต่ความชั่วช้าลามกในตนเท่านั้น ก็จะมีแต่ความชั่วเต็มตัว ๆ เกิดในภพใดชาติใดก็ภพที่ชาติตายกองกันนี้คือสัตว์โลกนั้นแหละ ไม่มีบกมีบาง ในน้ำบนบกบนฟ้าอากาศเป็นป่าช้าของสัตว์เกิดตายกันทั้งนั้น ๆ เราไปเกิดตายในสถานที่ใด จะเป็นที่พิเศษของเขา ถ้าเราทำความชั่วช้าลามกด้วยความพอกพอกใจดังที่เคยทำมาและทำอยู่ แล้วยังจะสั่งสมกรรมไปแล้วก็ยิ่งความชั่วมากมูนขึ้นโดยลำดับ ตายแล้วไม่อยู่ที่ไหน สถานที่อยู่มีแต่พื้นแต่ไฟ กองเล็กกองใหญ่ตามความชั่วช้าลามกของตนที่ได้ทำมาเผาไหม้ตลอดเวลา เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาแล้วหรือ

เราเป็นลูกชาวพุทธขอให้ระลึกถึงศีลถึงธรรม ถ้าระลึกถึงศีลถึงธรรมแล้วก็มิหิริโอตตปปะ มีความสะดุ้งกลัวต่อบาป ไม่ทำสิ่งที่ เป็นภัยต่อตนเองและกระทบกระเทือนต่อสมบัติและจิตใจของผู้อื่น ให้ทำแต่สิ่งที่ดีงาม ไม่กระทบกระเทือนทั้งตนเองและผู้อื่น นั้นเรียกว่าการทำดีของเรา อยู่ในโลกรนี้เราก็ไม่ได้เดือดร้อน เป็นความสุขความสบาย ตายไปแล้วก็ไปเป็นสุข ๆ สิ่งทีพระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้นี้สด ๆ ร้อน ๆ ท่านทั้งหลายอย่าพากิเลสไปเหยียบย่ำทำลายคำสอนของพระพุทธเจ้านะ

คำสอนของพระพุทธเจ้าท่านสอนไว้โดยถูกต้องแม่นยำทุก ๆ พระองค์ ไม่มีพระพุทธเจ้าพระองค์ใดจะสอนแหวกแนวจากหลักความจริงไป สอนตามหลักความจริงด้วยกันทั้งนั้น ท่านว่าบาปมี บาปและผลของมันทำให้โลกได้รับความเดือดร้อนสำหรับผู้ทำ บุญนั้นเป็นความสงบเย็นใจ ทำให้โลกผู้สร้างบุญสร้างกุศลมีความรื่นเริงบันเทิงทั้งชาตินี้และชาติหน้า ตลอดถึงนิพพานเป็นไปด้วยบุญด้วยกุศลทั้งนั้น ให้พากันละบาป บำเพ็ญบุญกุศลเข้าสู่ใจของเรา เราจะเป็นที่อบอุ่นเย็นใจ

ไม่มีอะไรที่จะรับกองทุกข์และความสุขได้มากกว่าใจซึ่งเป็นตัวไม่สูญ เกิดตาย ๆ เป็นเรื่องร่างกายต่างหาก จะเป็นร่างกายทิพย์ก็มีเกิดมีตาย แต่ใจนี้ไม่มีคำว่าสูญ

ร่างนี้หมดสภาพ ออกจากร่างนี้เรียกว่าตาย ก็ไปเกิดในภพหน้า ร่างข้างหน้าก็เป็นเรื่องเกิดตาย ใจดวงนี้ไม่เคยตาย ให้ระวังใจดวงที่สมบุกสมบันเป็นนักท่องเที่ยวนี่ให้ตี ด้วยการสร้างความดีงาม อย่าไปสร้างสุรุ่ยสุร่าย แบบสุกเอาเผากิน ชอบอะไรก็ทำตามความอยาก ๆ ส่วนมากต่อมากความอยากนี้ออกมาจากกิเลสตัณหา พาคนให้ตาบอดหูหนวก จิตบอด ไม่รู้จักบาปจักบุญจักคุณจักโทษ มีแต่ความอยากความทะเยอทะยาน แล้วพาเจ้าของให้จม ให้พากันระมัดระวัง นี่คือคำสอนของพระพุทธเจ้าที่แสดงไว้ว่าบาปมี ที่นี้บุญมีก็ให้สร้างความดีงามไว้สด ๆ ร้อน ๆ เช่นเดียวกัน

สิ่งที่กล่าวมาเหล่านี้เป็นสิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็น นำมาสอนโลกตามหลักความจริงทั้งนั้น ไม่ได้มาหลอกลวง เรื่อย่านากิเลสตัวจอมปลอมหลอกลวงนี้ ไปเหยียบไปทำลายบาปบุญนรกสวรรค์เสียให้หมด แต่เราสร้างแต่บาปหยาบตั้งแต่กรรมชนแต่ไฟนรกมาเผาตน ทั้งภพนี้ภพหน้าภพชาติใด ๆ เจอตั้งแต่พื้นแต่ไฟเผาไหม้ตัวเอง ด้วยกิเลสหลอกลวง ว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มี ผู้แสวงคือเรา คำว่าบาปบุญนรกสวรรค์ ความสำคัญอันนั้นมันไม่มารับเคราะห์จากเรา เราเป็นผู้รับเคราะห์รับกรรมเอง

จึงขอให้พี่น้องลูกหลานทั้งหลายระลึกถึงบุญถึงกรรม เราเป็นลูกชาวพุทธให้ระลึกถึงบุญกรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าอยู่โดยสม่ำเสมอ จะไม่ลืมนื้อลืมตัว คนเราเมื่อมีธรรมในใจจะไม่ลืมตัว มีศถาบรรดาศักดิ์สูงใหญ่ขนาดไหนก็ไม่ลืมนื้อลืมตัว จะทุกข์จนหนโลกขนาดไหนก็ไม่ลืมตัว มีธรรมในใจเป็นความรู้สึกลืมตัวไม่ลืมตัวตลอดไป จึงขอให้มธรรมในใจ พากันมีบทภาวนาระลึกถึงพุทธโธ ธัมโม สังโฆบ้างนะ วันหนึ่ง ๆ อยู่ออยู่เฉย ๆ กินเฉย ๆ เกิดมาเฉย ๆ ตายไปเฉย ๆ

การเกิดการตายเกิดด้วยความยากความลำบาก ตกตลอดออกมาจากท้องแม่ สลบสลบ ไม่ทราบว่าเป็นหรือตายตัวของใครก็รู้ไม่ได้ มีแต่ผู้อื่นที่มารับผิดชอบคือพ่อแม่พี่น้องลูกหลานมารับผิดชอบเด็กที่เกิดใหม่ และเลี้ยงดูมาจนรู้ภาษาภาษาเป็นท่านเป็นเรามา นี้ เราไม่รู้ว่าเกิดเป็นทุกข์ขนาดไหน ถ้าไม่พินมันก็ตายในเวลาเกิด ออกมาจากช่องแคบเกิดออกมาก็เป็นทุกข์ ออกมาแล้วตะเกียกตะกายวิ่งเต้นชวนชวหายหาอยู่หากิน ให้คนอื่นช่วยด้วยตนเองช่วยตนเองด้วยตลอดไปจนกระทั่งวันตาย มีความทุกข์เดือดร้อนวุ่นวายอยู่อย่างนี้ตลอดไป

เราอย่าลืมนื้อลืมตัว นี้เราเกิดมาไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว มีแต่บุญแต่กรรมติดเนื้อติดตัวมา ครั้นเกิดมาแล้วก็ให้ปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี การพูดทั้งนี้ต้องขออภัยจากพี่น้องทั้งหลายด้วย คนแก่พูด เทศน์หลงหน้าหลงหลัง จำความไม่ได้ หลงไปแล้วตั้งใหม่ขึ้นมา ต้องขออภัยด้วยนะเป็นอย่างนั้น นี่ละการเกิดการตายเป็นความทุกข์ความลำบาก ตายเกิด ๆ ขอให้ตายด้วยบุญด้วยกรรมอันดีงาม

อย่างพวกชาวสวรรค์เขาไปเกิดเป็นอุบัติเทพ คำว่าอุบัติเทพคือพวกเทวดา ปรากฏขึ้นทันทีทันใด ไม่เหมือนมนุษย์และสัตว์ทั้งหลายในแดนมนุษย์นี้เกิด เกิดนี้ตัวหนึ่งหลายวันหลายคืนหลายเดือนกว่าจะได้ตกคลอออกมา ทนทุกข์ทรมานมากมาย กายกอง ครั้นเกิดขึ้นมาแล้วมาสร้างความชั่วช้าลามกก็มาเผาตนเองในภพชาติที่เกิดอีก แล้วภพชาติที่เกิดมีแต่การมาสั่งสมความชั่วช้าลามกเต็มหัวใจ ตายแล้วก็กอบโกยไปเอาไปเผาตัวต่อไป ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย

จึงขอให้พากันเชื่อคำสอนของพระพุทธเจ้า ว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี นี้เป็นคำพูดสดๆ ร้อนๆ บรรดาพระพุทธเจ้าทั้งหลายท่านสอนโลก ท่านไม่ได้สอนด้วยความโกหกหลอกลวงเหมือนกิเลสสอนโลกทั้งหลาย กิเลสสอนโลกเอาแต่ความจอมปลอมมาสอน ส่วนธรรมสอนโลกเอาแต่ความจริงมาสอน ท่านสอนว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี แล้วให้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า อย่าพากันทำบาปหาบแต่ความชั่วช้าลามกมาเผาไหม้ตนเอง

ให้สร้างคุณงามความดีทั้งหลายที่จะเป็นประโยชน์แก่ตน แล้วความดีงามทั้งหลายเมื่อเข้าพอกพูนภายในจิตใจก็หนุนจิตใจให้มีความสว่างาม เป็นความสุขความเจริญ เวลาตายแล้วอย่างน้อยก็มาเกิดเป็นมนุษย์ผู้มีวาสนาบารมี ถัดจากนั้นก็ไปเกิดในสวรรค์ชั้นพรหม พ้นจากนั้นแล้วก็ถึงนิพพาน นี่คือความดีงามที่เจ้าของสร้างไว้แล้ว อุดหนุนเราถึงที่สุดจุดหมายปลายทางคือพระนิพพาน

แต่การสร้างบาปไม่เคยปรากฏในธรรมของพระพุทธเจ้าเลยว่า ใครสร้างบาปสร้างได้มากได้น้อยมีความสุขมากไม่มี สร้างมากสร้างน้อยมีแต่เอาไฟเผาตัว จนกระทั่งถึงขั้นล่มจม หมดความหมายในคนทั้งคน มีแต่รูปร่างว่าเป็นคน ตัวนั้นมีแต่ตัวบาปตัวกรรมเผาไหม้อยู่ในหัวใจ นี่ละคนชอบทำบาป เรียกว่าทำลายคุณค่าของตนไม่ให้มีติดตัวเลย มีตั้งแต่ชื่อว่ามนุษย์ๆ เขาก็เป็นมนุษย์เราก็เป็นมนุษย์เหมือนกัน แต่ความชั่วช้าลามกมีความเหลื่อมล้ำต่ำสูงต่างกันสำหรับผู้ทำ จึงขอให้พากันระมัดระวังการทำความชั่วช้าลามก ไม่เป็นของดี ให้พากันสร้างความดีให้ดี

ศาสนาของพระพุทธเจ้าเป็นศาสนาชั้นเอก ไม่มีศาสนาใดของใครจะเป็นคู่แข่งเสมอเหมือนได้เลย สอนตามหลักความจริงทุกสิ่งทุกอย่าง สิ่งที่ไม่ดีไม่นำมาสอนว่ามีสิ่งที่ดีไม่ลบล้างว่าไม่มี สอนตามหลักความจริง มีความจริง เช่นบาปมี-บุญมีสอนตามหลักความจริง นรกมี-สวรรค์มีก็สอนตามหลักความจริง พวกเปรตผีประเภทต่างๆ จนกระทั่งพรหมโลกนิพพานมี ท่านก็สอนตามหลักความจริง เราเป็นต้นเหตุแห่งภพชาติทั้งหลายดีชั่ว ที่จะไปเกิดในสถานที่นั้นๆ เป็นเรื่องของเรา เราเป็นต้นเหตุ ถ้าอยากเป็นคนดีก็ให้สร้างความดีให้มากขึ้น ไม่ขึ้นอยู่กับความมีความจนสมบัติเงินทองอะไร

ขึ้นอยู่กับหัวใจที่รักอรรถรักธรรม ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัว ไปเถาะนั่งเถาะ อยู่ที่ไหนอยู่กับธรรม คือพุทโธ อัมโม สังโฆ ละชั่วทำดีไปตลอด นั่นคือผู้สร้างคุณงามความดีทั้งหลาย เพื่อความเกษมสำราญในภพชาติต่อไป

จึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้จดจำคำสอนของหลวงตาที่สอนมาวันนี้ นำคำสอนที่ถูกต้องแม่นยำของพระพุทธเจ้ามาสอน ให้นำไปปฏิบัติ ผลเกิดขึ้นจากการปฏิบัติจะเป็นคนดี ไปเกิดในภพชาติใด ๆ ก็จะเป็นแต่คนดีสัตว์ดีไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งถึงพันทุกซ์ เพราะการปฏิบัติตามธรรมของพระพุทธเจ้า ธรรมพระพุทธเจ้าไม่เคยจุดลากผู้ใดให้ล้มจม แต่เรื่องกิเลสตัณหาสิ่งหลอกลวงจอมปลอมทั้งหลายนั้น มีแต่ลากลงเข็นลงสู่ความจอมปลอม และจมในนรกไม่รู้ตัว พวกกันจำให้ดี

การเทศนาว่าการทุกวันนี้ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้วแหละ เทศน์ไป ๆ หมดกำลังไป ๆ ไม่เหมือนแต่ก่อน กำลังวังชาหมดไปตามธาตุตามชั้นซึ่งเป็นเครื่องมือ เวลานี้เฒ่าแก่ชรามาแล้วการเทศนาว่าการก็ไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มตามใจที่ไม่มีวิสัย ใจไม่มีวิสัย แต่ธาตุชั้นธัมมวิสัย เป็นเครื่องมือสำหรับทำงาน ที่นี้เวลามันซำรุดลงไปก็อ่อนแอ ท้อแท้ไปดังที่เห็นนี่ละ

วันนี้ได้มาเทศนาว่าการให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังทั่วถึงกัน ให้พากันระลึกเสมอมา พุทโธอย่าปล่อยจากใจ อัมโมอย่าปล่อยจากใจ สังโฆอย่าปล่อยจากใจ ศีลธรรมความดีงามทั้งหลายให้ติดแน่นกับใจ จะเป็นคนดีตลอดไป ทั้งยืนทั้งเดินทั้งนั่งทั้งนอน เป็นก็เป็นคนดี ตายก็เป็นคนดีไป แล้วความสุขความเจริญจะเป็นสมบัติของท่านทั้งหลายผู้ทำแต่ความดีงามนั้นแล การแสดงธรรมวันนี้ก็เห็นว่าสมควรแก่ธาตุแก่ชั้น ทั่วเกล้าเวลา จึงขอความสวัสดิ์จึงมีแก่บรรดาพี่น้องทั้งหลายโดยทั่วกันเทอญฯ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน

FM 103.25 MHz